

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011008
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011008.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. januára 2022 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

P. P.,

nar. XX.X.XXXX v Q., trvale bytom F. E. nad R., S. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody IIava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Pp/237/2021 zo dňa 4. novembra 2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/18/2019 zo dňa 29. apríla 2019, právoplatného dňa 3. septembra 2019, bol P. P. odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 12 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/58/2019 zo dňa 11. decembra 2020, právoplatného v ten istý deň, bol P. P. odsúdený pre zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 4 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 36 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený P. P. podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienečne prepustený z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody (I.). Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. súd určil odsúdenému skúšobnú dobu na 1 rok (II.).

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor, ktorú v neprospech odsúdeného zahlásil so zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia a takto podaná sťažnosť mala odkladný účinok. Následne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. Prokurátor poukázal na písomné hodnotenie odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého vyplýva, že odsúdený len čiastočne plní program zaobchádzania. Taktiež resocializačná prognóza je u odsúdeného menej priaznivá z dôvodu stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Prokurátor preto uviedol, že u odsúdeného nie je splnená materiálna podmienka pre podmienečné prepustenie. Prokurátor tiež vyslovil „úvahu“ o tom, že podmienečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie bez ohľadu na účel trestu. V závere prokurátor poukázal na doterajšiu súdnu trestnosť (12x) odsúdeného, ako aj na len čiastočne kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti. Prokurátor

navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a návrh odsúdeného na podmienené prepustenie zamietnuť.

K dôvodom sťažnosti sa podrobne písomne vyjadril odsúdený. Vyslovil nesúhlas so sťažnostnými námietkami prokurátora. Namietal tiež proti názoru prokurátora o čiastočnej kritičnosti k spáchanej trestnej činnosti, tu poukázal na odôvodnenie rozsudku, ktorým mu bol uložený súhrnný trest, kde je uvedené, že mu poľahčovalo priznanie a úprimné oľutovanie spáchanej trestnej činnosti, ako aj to, že pri jej objasňovaní napomáhal. Ďalej odsúdený opätovne prezentoval jediný svoj záujem viesť v budúcnosti riadny život ako jeho prirodzenú ľudskú túžbu s poukazom aj na jeho rodinu. Navrhol sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval v senáte na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť sa vyjadriť, ako k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, tak aj k vedeniu svojho života po podmienenom prepustení.

Pri svojom rozhodovaní o návrhu odsúdeného súd prvého stupňa správne skúmal v súlade s ustanovením § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. splnenie ako formálnej podmienky, tak aj obidvoch materiálnych podmienok. Odsúdený už vykonal spolu viac ako polovicu uloženého trestu odňatia slobody za vyššie uvedený prečin (§ 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák.) a tiež viac ako 2/3 uloženého trestu odňatia slobody za vyššie uvedený zločin (§ 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák.). V tejto súvislosti senát nadriadeného súdu uvádza, že ku dňu rozhodovania o sťažnosti prokurátora, zostávalo odsúdenému vykonať z uložených trestov odňatia slobody spolu vo výmere 48 mesiacov už len 5 mesiacov (predpokladaný koniec trestu dňa 20.6.2022).

Ďalej k splneniu materiálnych podmienok senát nadriadeného súdu uvádza, že pri zistení polepšenia odsúdeného sa primárne vychádza podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. z toho, ako si odsúdený vo výkone trestu plnil svoje povinnosti a ako sa správal. K sťažnostnej námietke prokurátora pritom senát nadriadeného súdu uvádza, že nezistil, že by sa odsúdený len „relatívne dobre“ správal. Práve naopak z písomného hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že prakticky všetky požiadavky kladené na odsúdeného, tento plní na požadovanej úrovni. Senátu nadriadeného súdu taktiež nie je známe, z čoho vychádzal prokurátor, keď v dôvodoch sťažnosti v neprospech odsúdeného poukazoval najmä na „...len čiastočne kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti...“. Takýto postoj odsúdeného vôbec nevyplýva už z konania vo veci samej, ako na to správne poukázal samotný odsúdený vo svojom vyjadrení k sťažnosti prokurátora. V hodnotení riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody (č. I. 12) je pritom výslovne uvedené, že: ... odsúdený má kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti.“

Čiastočne síce možno prisvedčiť prokurátorovi v tom, že vzhľadom na doterajšiu mnohonásobnú súdnu trestnosť odsúdeného (z 12 záznamov v odpise registra trestov sa však takmer polovica týka jedného súhrnného trestu) sa javia možnosti nápravy odsúdeného za sťažené, pričom odsúdený sám svojím doterajším životom preukázal, že budúce vedenie riadneho života bolo riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody hodnotené slovami o menej priaznivej resocializačnej prognóze z dôvodu stredného rizika recidívy. Súčasne je tu však uvedené, že extramurálne (vonkajšie) väzby odsúdeného sú na dobrej úrovni, vrátane stabilného rodinného zázemia. K tomu je súčasne potrebné uviesť, že v predmetnom hodnotení napriek konštatovanému strednému riziku recidívy trestnej činnosti je v závere odporučené podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Vo veci konajúce súdy pritom nezistili také konkrétne okolnosti, či prekážky (prakticky nevyplývajú ani zo sťažnosti prokurátora), pre ktoré by odsúdený P. P. nemohol byť krátko pred skončením výkonu trestu odňatia slobody podmienené prepustený.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.